

"Det känns bra att vara kontaktfamilj"

I ett stort rött hus i Bergsviken bor familjen Lundberg. Hallen är ljus och atmosfären är trevlig och varm. Trots att Björn och Ulrika bara är 40 år har de redan hunnit vara kontaktfamilj i fem.

– Ett extrabarn var tredje helg är ingen som helst uppoffring för oss. Det känns bara roligt att kunna hjälpa till.

Ulrika jobbar som förskollärare i Öjebyn och Björn är projektledare på ett företag i Piteå. Tillsammans med barnen Julia och Oscar, som är 14 och 11 år, har de varit kontaktfamilj i snart fem år. Först till en pojke och nu till en tjej som kommer var tredje helg.

HUR KOM NI PÅ ATT NI SKULLE BLI KONTAKTFAMILJ?

– Vi var på ett onsdagskafé där en kvinna från socialtjänsten berättade hur stort behovet var, säger Björn. Då kände vi båda två att vi ville göra en insats.

– Tanken hade nog korsat våra huvuden tidigare också, men inte när våra egna barn var jättesmå, säger Ulrika. Sen har vi vänner som varit kontaktfamilj länge, så vi visste på ett ungefär vad det handlade om.

Men innan de tog kontakt med familjehemsgruppen och anmälde sitt intresse för att bli kontaktfamilj kollade de förstas med Julia och Oscar, om det var okej.

– Oscar som då var sju tyckte bara det lät kul. Han hoppades att han skulle få en lillebror att leka med, säger Ulrika.

Sedan gick det rätt fort. De träffade en handläggare, blev intervjuade och efter kontaktfamiljsutredningen, som alltid görs, blev de godkända.

– Ja, intervjun var faktiskt rätt kul, säger Björn. Att få sätta sig ner tillsammans med någon som ställer kloka frågor om hur livet är nu och hur det har varit. Man får reflektera och tänka till om många olika saker.

ULRIKA TYCKER OCKSÅ ATT DET KÄNDES BRA

– Seriöst och tryggt att barnen inte bara placeras ut hos vem som helst, säger hon.

Blir helgerna annorlunda när ni är kontaktfamilj?

– Nej, inte alls. Vi är en otroligt aktiv familj och det händer nästan alltid något. När vi har vårt extrabarn gör vi precis som vanligt. Hon hänger med på allt, om det så är innebandycup i Överkalix, släktmiddag hos farmor eller en skoterhelg.

Skulle ni rekommendera fler att bli kontaktfamilj?

– Absolut, säger Björn utan att tveka och Ulrika instämmer.

– Det känns bra att kunna hjälpa till, man känner sig behövd. Och i förlängningen hoppas vi väl också att barnen lär sig att man kan hjälpa någon som behöver hjälp bara genom att låta någon komma in i ens vardag.

Familjehemsgruppen söker fler familjer

På familjehemsgruppen rekryterar man och bygger upp en resursbank så att man lättare kan matcha ihop barnets behov med de familjer som finns tillgängliga.

Vad innebär det att vara kontaktfamilj?

– Kontaktfamiljerna ställer upp i den mån de själva vill och kan. Vanligast är nog att man har barnet en helg i månaden, men det varierar, säger socialsekreterare Linnéa Gideonsson.

Vem kan bli kontaktfamilj?

– Man kan vara gift, sammanboende eller ensamstående – med eller utan barn – ska ha en stabil social situation och känna att man vill engagera sig i en annan människa.

– Många barn kan få ett "hål" i sitt kontaktnät genom skilsmässor eller andra förändringar i livet. Då kan en kontaktfamilj ge det stöd som barnet och dess familj saknar.

AGNETHA ERIKSSON

Hur ser behovet ut?

– Vi har alltid behov av fler kontaktfamiljer. Just nu har vi särskilt hov av familjer som kan ta emot barn som är allergiska mot husdjur.

Råd till den som funderar på att bli kontaktfamilj?

– Ring och prata med oss, det finns inga dumma frågor, säger Linnéa. Är det någon som vill att vi kommer ut och berättar hur vi jobbar gör vi gärna det.

Vill du veta mer, ring kommunens växel 0911-69 60 00 och fråga efter familjehemsgruppen.